

РЕШЕНИЕ

№ 1411

гр. София, 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Нели Куцкова

Членове: Яна Вълдобрева
Мария Яначкова

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Мария Яначкова Въззивно гражданско дело
№ 20211000500555 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 ГПК.

С решение № 260918 от 29 октомври 2020г. по гр. д. № 8805/2018г. Софийски градски съд, I ГО, 26 състав е отхвърлил иска на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество срещу В. Г. А. за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 3 103 781,62 лв., както и претенцията за разноси, като неоснователни.

Производството пред въззивния съд е образувано по въззивна жалба на КПКОНПИ срещу решението по гр. д. № 8805/2018г. на Софийски градски съд, ГО, 26 състав. С доводи за неправилност на обжалваното решение поради необсъждане на събраните по делото доказателства и нарушение на материалния закон при формиране на извода, че не е налице несъответствие, което да е по-голямо от 150 000 лв., се иска отмяната му и вместо това уважаване на иска, подлежащ на разглеждане по реда на ЗПКОНПИ.

Насрещната страна не е подала отговор на въззивната жалба. В съдебно заседание оспорва жалбата.

КПКОНПИ е подала и частна жалба срещу определение на СГС по посоченото първоинстанционно дело, постановено по реда на „чл. 252 ГПК вр. чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ“, с което Комисията е осъдена да заплати държавна такса по сметка на СГС. Поддържа, че определението е недопустимо, тъй като съдът по свой почин в нарушение на чл. 248 ГПК е изменил решението си в частта за разноските. Иска определението да бъде обезсилено.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел в обобщение, че нетният доход на ответника за проверявания период е 69 602,58лв. /146 264,53лв. разход минус 76 661,95лв. приход/ - това число е несъответствието между установения, законен приход на ответника и установения му разход и тъй като нетният доход е по-малък от 150 000 лв. не е налице значително несъответствие.

Софийски апелативен съд, като въззивна инстанция, в рамките на правомощията си, уредени в чл. 269 ГПК, съобразно и разясненията, дадени в ТР № 1/09.12.2013г. по тълк. дело № 1/2013г. на ОСГТК на ВКС, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, а като косвен резултат от решаващата си дейност счита същото за правилно като резултат.

Предявено е искане, с характер на искова молба, за отнемане в полза на държавата на основание чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ вр. § 5, ал. 2 (Нова - ДВ, бр. 1 от 2019г.) ПЗРЗПКОНПИ (чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ - отм.) от В. Г. А., ЕГН *****, на следното имущество:- сума в общ размер на 2 604 500 лв., получена през 2009г., представляваща върнати главници по предоставени в периода: 2006г. - 2008г., заеми със средства с незаконоустановен произход; - сума в общ размер на 296 760, 89 лв., получена през 2009г., представляваща платени лихви върху главници по предоставени в периода: 2006г.-2008г., заеми със средства с незаконоустановен произход; - сума в общ размер на 372 000 лв., получена през 2011г., представляваща възстановени парични вноски от собствениците в капитала на „Розата“ ООД, ЕИК 130697830; сума в общ размер на 214,12 евро с легова равностойност 418,78 лв., представляваща изтеглени през 2008г. средства от картова сметка в евро в „Инвестбанк“ АД с IBAN BG 98 IORT 80381400032100 с незаконоустановен произход; - сума в общ размер на 200 лв., представляваща вноски на каса от титуляря в периода:

2011г.-2012г. по разплащателна сметка в лева в „Прокредит Банк“ ЕАД с IBAN *** с незаконоустановен произход ; на основание чл. 151 вр. чл. 142, ал. 2, т. 1 вр. чл. 141 ЗПКОНПИ вр. § 5, ал. 2 (Нова - ДВ, бр. 1 от 2019г.) ПЗРЗПКОНПИ (чл. 72, във вр. с чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.)) на сума в размер на 1 000 лв., представляваща равностойността на учредителната вноска във Фондация „Еко Сълюшънс“, Булстат 1075605968 (такова е искането, изводимо от обстоятелствената част на исковата молба) и на сума в размер на 3 750 лв., представляваща паричната равностойност на отчуждените дружествени дяла от капитала на „Розата“, ООД, ЕИК 130697830. Общата стойност на имуществото възлиза според ищеца на 3 278 629, 67 лв., а размерът на несъответствието нетни доходи – имущество възлиза на 3 103 781, 62 лв., посочен в обжалваното решение като обща стойност на имуществото, чието отнемане се иска.

В срока за отговор на исковата молба ответникът А. е оспорил иска – поддържа, че констатациите на Комисията не отговарят на действителното фактическо положение, като по отношение на него били извършвани ревизионни производства, завършили с РА № 202-1305638/13.08.2013г. и РА № 2001107766/27.09.2011г., в които не били установени несъответствия. Пзовава се на констатациите и анализите, направени в тези ревизионни актове. Оспорил е и констатациите на Комисията, че вноските в касата на „Розата“ ООД са с неустановен произход – сочи, че произходът е заемни средства. Възразил е, че само въз основа на съмнения за укрити доходи искът не следва да бъде уважен.

Във въззивната си жалба КПКОНПИ поддържа, че с оглед приложимия нов специален закон на основание § 5, ал. 2 (Нова - ДВ, бр. 1 от 2019г.) ПЗРЗПКОНПИ не е необходимо да се търси и установява връзка между престъпната дейност и придобитото имущество и за да се отнеме имуществото по реда на закона е необходимо установяване на значително несъответствие, навишаващо 150 000 лв., между имуществото и нетния доход на лицето, а не между разходите и приходите. Поддържа още, че „разходите“ за придобиване на МПС, на дружествени дялове, за учредяване на фондация и за вноски по сметки представляват „имущество“, а не „разходи“. Счита, че неправилно съдът не е включил в имуществото на ответника предоставените парични заеми и лихви по тях, въпреки доказателствата по делото за предоставени заеми в общ размер на 2 604 500 лв. по 18 представени от ответника договори и декларирането на доходи от лихви по тях в размер на 296 760, 90 лв. Върнатите заеми и лихви през 2009г. не следва да се отнасят в приходната част на анализа поради липса на средства със законен източник,

които да бъдат предоставени на заем. За неправилен жалбоподателят счита и извода на съда, че ответникът не е правил допълнителни вноски на каса в „Розата“ ООД, признати от самия ответник, който поддържа, че те са с установен произход. Ето защо възстановените парични вноски от 372 000 лв. през 2011г. също подлежат на отнемане според Комисията. Поддържа още, че сумите от продажба на дружествени дялове от „Прогресив груп“ ЕООД и „Розата“ ЕООД, в размер на 5000 лв., съотв. 3 750 лв., не следва да се отнасят към приходите, тъй като за придобиването им не е установен законен източник и по този начин размерът на нетния доход е - 63 925, 97 лв., а размерът на несъответствието между нетните доходи и придобитото имущество (МПС, дружествени дялове, дарение за учредяване на фондация, предоставени парични заеми и лихви по тях) възлиза на 3 155 77, 88 лв. Накрая жалбоподателят е посочил, че имуществото е незаконно придобито, тъй като за придобиването му не е установен законен източник, изпълнени били и изисквания на чл. 107, ал. 2 ЗПКОНПИ, като по делото не били представени доказателства, които да оборят основателното предположение, че имуществото е незаконно придобито и подлежи на отнемане.

За да се произнесе по същество на спора с оглед посоченото в жалбата и в приложение на императивни материалноправни норми, за чието приложение съдът следи служебно, въззивният съд взе предвид следното :

В разглеждания случай въз основа на уведомление от Специализираната прокуратура, че проверяваното лице е било привлечено като обвиняем за престъпление, попадащо в обхвата на чл. 22, ал. 1, т. 23 (108, ал. 1, т. 23 ЗПКОНПИ), е било образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на ответника (протокол от 29.09.2015г.) и впоследствие производство пред Комисията – с решение № 164/21.03.2018г., с което е прието значително несъответствие между нетния доход и направените разходи от ответника за придобиване на имущество в размера на 3 093 653, 25 лв. Въз основа на резултатите от проверката е прието решение № 401/27.06.2018г. за внасяне в съда на искане за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество с цена 3 278 629, 67 лв. срещу проверяваното лице.

Проверяваният период е 01.10.2005г. – 01.10.2015г.

Не се спори, както е установено в първоинстанционното производство, че ответникът е разведен преди проверявания период. Има три деца, родени през 1990г., 1999г. и 2013г., като не се спори, че живее съвместно с майката на третото си дете; родителите му са починали. Има брат В..

В първоинстанционното производство е установено следното по

отношение дейността на ответника, което не е оспорено във въззивното производство като фактически положения и в правоприлагащата си дейност въззивният съд следва да изходи от така установеното:

През релевантния период той е регистрирал „Прогресив Груп“ ЕООД, регистрирано с решение № 1 от 02.12.2005 г. по ф.д. № 13459/2005г. на СГС, с капитал 5 000 лв., разпределен в 50 дяла, внесен изцяло от ответника като едноличен собственик на капитала на 24.11.2005г., през 2006г. ответникът е прехвърлил дяловете си от дружеството за сумата от 5 000 лв. за тази сума няма претенция за отнемане поради погасяване на правото по давност.

Търговско дружество „Розата“ ООД, вписано в ТР през 2001г., е с капитал 5 000 лв., разпределен между двама съдружници – ответникът, притежаващ 25 дяла от по 50 лв. всеки, на обща стойност 1 250 лв. и брат му В. със 75 дяла от по 50 лв. всеки, на обща стойност 3 750 лв. С договор за покупко - продажба на дялове през 2010г. братът на ответника е продал на ответника 75 дяла на стойност от 50 лв. от капитала на дружеството за сумата от 3 750 лв. С договор за покупко - продажба на дялове през 2012г. ответникът е продал обратно на брат си 75 дяла на стойност от по 50 лв. от капитала на „Розата“ ООД за сумата от 3 750 лв. С договор за покупко - продажба на дялове също от 2012г. ответникът е продал и останалите 25 дяла от капитала на дружеството за сумата от 1 250 лв. Ищецът поддържа, че сумата 3 750 лв., равностойността на получената продажна цена на дялове, не е с установен произход. Претендира се и отнемане на сумата в общ размер на 372 000 лв., получена според ищеца от ответника през 2011г. като възстановени парични вноски „от собствениците в капитала на „Розата“ ООД“.

Ответникът е учредил Фондация „Еко Солюшънс“ през 2008г. с акт за дарение в размер на 1 000 лв., внесени на 04.12.2008г. За равностойността на тази сума ищецът е заявил също претенция за отнемане поради неустановен източник на средства за предоставянето ѝ.

Ответникът не е придобивал през проверявания недвижими имоти. Притежавал е две МПС. Лек автомобил „Шкода 120 Л“ с дата на първа регистрация 1984г. с прекратена регистрация през 2007г. поради бракуването му. Лек автомобил „Фиат Панда“ с дата на първа регистрация - 08.10.1998 г., закупен от ответника от Италия през 2007г. за сумата от 800 евро (1 565 лв.),

който не е включен в обхвата на иска за отнемане поради погасяване на правата на държавата по давност. Съгласно заключението на изслушаната по делото автотехническа експертиза пазарната стойност на автомобила към датата на придобиването му е 2 890, 05 лв.

Не се спори по делото също, че на ответника са правени данъчни проверки и ревизии в рамките на проверявания от Комисията период, в които ответникът е декларирал получени заеми от физическо лице и две търговски дружества (едното е „Прогресив Груп“ ЕООД, чийто собственик на капитала е бил ответникът до датата на документиране на договора за заем – 20.09.2006г.) и предоставени заеми над 2 000 000 лв. през периода 2006г. - 2008г., представени са договори за заем на органите по приходите, приложени и в настоящото производство. Съставени са ревизионни доклади и ревизионни актове № 2001107766/27.09.2011г. и № 2021305638/13.08.2013г. за установяване на данъчни задължения на ответника по ЗДДФЛ, в това число въз основа на доход от лихви от 296 760, 90 лв. от лицата, фигуриращи като заемополучатели на ответника. В обхвата на сумите, които ищецът иска да се отнемат от ответника, са включени такива дадени според ищеца в заем на две физически лица с 18 договори за заем и върнати на оветника - 2 604 500 лв., както и лихвите върху заетите суми – 296 760, 89 лв., поради неустановения източник на средства за предоставянето на заем, въпреки че в рамките на ревизионното производство (съгласно и обсъденото по-нататък допълнително заключение на СИЕ) е прието, че липсват доказателства, с оглед извършените насрещни проверки на фигуриращите като заемодатели лица, за реално получаване от ответника и за даване на суми в заем от ответника.

Ответникът е имал картова сметка в евро в „Инвестбанк“ АД във връзка с издадена кредитна карта през 2006г., закрыта на 02.07.2010 г. Няма данни за кредитния лимит. На 24.01.2006 г. по сметката са внесени на каса 1 700 евро (3 325 лв.); изтеглените суми от сметката са както следва: през 2006г.: 679,59 евро или 1 329,16 лв.; през 2007г. : 511,29 евро или 999,99 лв.; през 2008 г.: 214,12 евро или 418,78 лв. С останалата част от сумата са заплащани банкови такси. С иска се претендира отнемане само на последната изтеглена сума (за другите няма претенции поради изтекла давност), за която се твърди, че не е установен законен източник на средства за придобиването □. Ответникът е притежавал и разплащателна сметка, открита на 12.11.2008г. в клон на „ПроКредитбанк“ АД, закрыта на 13.03.2015г. По отношение на тази

сметка се претендират внесените през 2011г. и 2012г. вноски на каса в размер на по 100 лв. – общо 200 лв.

От заключението на назначената по делото съдебно - икономическа експертиза, изготвено въз основа на представените по делото документи, е установено следното: размерът на получените от ответника доходи по подадени ГДД и доходи от трудови и други приравнени на тях правоотношения за проверявания период е 13 589,95 лв. Размерът на получените от живущата с ответника Н. И. Г. доходи по подадени ГДД и доходи от трудови и други приравнени на тях правоотношения за 2013-01.10.2015г. е 1 155 лв. – за 2014г. Размерът на изплатените на ответника суми, които той не е декларирал, възлиза на 1 017 лв., получени през 2015г. от „Унитрейд Комерс“ ЕООД. От продажба на дружествени дялове ответникът е получил 10 000 лв. , от които 5000 лв. са получени през 2006г. от продажбата на дялове от капитала на „Прогресив Груп“ ЕООД и 5 000 лв. са получени през 2012г. от продажбата на дялове от капитала на „Розата“ ООД. Размерът на изплатените на ответника дивиденди от „Розата“ ООД е 49 100 лв. през 2011г. Размерът на изплатените на ответника суми от застрахователни дружества е 1 800 лв. – през 2008г. изплатена застраховка Живот. Въз основа на горните констатации вещото лице е обобщило, че сборът на сумите, представляващи доходи, е 76 661,95 лв. Размерът на обичайните разходи за издръжка на семейството на ответника, изчислени съобразно данните на НСИ, е 69 362,50 лв. Извънредните разходи на семейството във връзка с пътувания възлизат на 28 150,34 лв за периода 2005-2010г. Стойността на пътуване до Ливан през 2009г., каквото ответникът твърди, че не е осъществявал, е 1 738,44 лв., а на пътуване до Унгария, Германия, Холандия – 3 324,91 лв. Разходите на семейството на ответника по платени данъци и осигуровки възлизат на 31 978, 12 лв. Разходите за наем на ответника са 2 346,96 лв. Общата сума на разходите – обичайни и извънредни - е 131 837, 92 лв. Величината на нетния доход на ответника – оставащият разполагаем доход след приспадането на извършените обичайни и извънредни разходи - е минус 55 175,97 лв. Вещото лице е приело, че разходът за придобиване на автомобил Фиат Панда е 2 890,05 лв. през 2007г.; разходът за придобиване на дружествени дялове е 8 750 лв., от които 5 000 лв. - внесен учредителен капитал на 24.11.2005г. на „Прогресив Груп“ ЕООД и 3 750 лв. за покупката на 75 дяла от капитала на „Розата“ ООД през 2010г.; разходът за

учредяването на фондация „Еко Сълюшънс“ е 1 000 лв. – акт на дарение, с който е учредена през 2008г. (квалификацията им като разходи е оспорена във въззивната жалба). Разходите за предоставяне на парични заеми са в размер на 2 604 500 лв., както следва 252 000 лв. през 2006г.; 1 922 500 лв. – през 2007г. на същите физически лица и на едно от тях през 2008г. – в размер на 430 000 лв. Размерът на документираните като получени от ответника лихви при погасяването на заемите е 296 760, 89 лв. – през 2009г. Разходите за допълнителни вноски в „Розата“ ООД са 119 250 лв. Разходите за вноски на парични средства в банки са 3 525 лв. – през 2006г., 2011г. и 2012г. (във въззивната жалба се оспорва, че сумата представлява разход). Размерът на разходите на ответника, така както са калкулирани в заключението, е общо 3 036 675,94 лв., в това число предоставени заеми и лихви. Размерът на несъответствието между нетните доходи и стойността на придобитото имущество е минус 3 091 851, 91 лв. (3 036 675,94 лв. - разходи за придобитото имущество и 55 175, 97 лв. - нетни доходи).

От допълнителното заключение на СИЕ, неоспорено от страните, е установено още по делото, и след проверка на ревизионни доклади и актове от 2011г. и от 2013г. за извършване на ревизия на ответника, че в рамките на ревизионното производство е прието, след извършена насрещна проверка на „Розата“ ООД, на фондация „Екосолюшънс“, на „Прогресив Груп“ ЕООД, на „Мобайл Корпорейшън“ ЕООД и на С. И. Ж., че не са налице доказателства, че В. Г. А. е получил реално декларираните парични средства под формата на заем от С. Ж., от „Прогресив Груп“ ЕООД и от „Мобайл Корпорейшън“ ЕООД, съответно липсват доказателства, че той е предоставил заем на Ж. Ж. и Б. Д. (с представените по делото договори за заем), като ревизията е установила още превишение на разходите над получените доходи и в резултат от ревизията с РА са определени данъчни задължения. Размерът на документираните като получени от ответника и декларирани лихви при погасяване през 2009г. на заеми от Б. Д. и Ж. Ж., декларирани като предоставени през периода 2006г. – 2008г., възлизат общо на 296 760, 89 лв. За периода 2006г. – 2008г. ответникът е декларирал, че е получил заеми от С. И. Ж., от „Прогресив Груп“ ЕООД и от „Мобайл Корпорейшън“ ЕООД в общ размер на 2 620 000 лв., а е декларирал, че е предоставил заеми в общ размер на 2 604 000 лв. Вещото лице е уточнило, че е определило размера на допълнителните парични вноски в капитала на „Розата“ ООД въз основа на

ГДД по ЗКО и отчет за паричните потоци пропорционално на притежаваните от ответника дялове в капитала.

От така установеното по-горе, въззивният съд прави следните правни изводи:

Незаконно придобитото имущество по смисъла на ЗОПДНПИ (отм.), по който е започнало производството, както и по смисъла на действащия ЗПКОНПИ, се свързва с неговия източник - подлежащото на отнемане имущество е такова имущество, "за придобиването на което не е установен законен източник" (чл. 1, ал. 2 ЗОПДНПИ (отм.) ; чл. 5, ал. 1 ЗПКОНПИ), т.е. не е свързано с порок, обуславящ недействителност на придобивното основание стига порокът на основанието да не се дължи на забранени от закона действия на лицето. На изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници (трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и пр.), направените през това време разходи и възникналите задължения (вж. и решение на КС № 13 от 13 октомври 2012г. по конст. дело № 6 от 2012г.). Законността на дохода се определя от основанието за плащането му, съответно за получаването му. Наличието на доказателства за основанието, съответно липсата на доказателства за основанието, определя извод за законността, съответно за незаконността на даден доход, понеже неустановяването на източници на доходи по същество е равносилно на тяхната липса и води до заключението за незаконен произход на съответното увеличение в имуществото на проверяваното лице. Съгласно чл. 107, ал. 1 ЗПКОНПИ Комисията образува производство за отнемане на незаконно придобито имущество, когато може да се направи обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито, а, съгласно чл. 107, ал. 2 ЗПКОНПИ вр. §1, т. 3 ДРЗПКОНПИ (чл. 21 ЗОПДНПИ (отм.) вр. § 1, т. 7 (изм. - ДВ, бр.103 от 2016г.) ДРЗОПДНПИ (отм.)), обосновано предположение е налице, когато след проверка се установи значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице - несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период. На отнемане по ЗОПДНПИ (отм.), съответно ЗПКОНПИ, подлежи имущество, а не доход (доход може да бъде отнет понастоящем само на основание чл. 53, ал. 2, б. "б" НК). За да е

възможно отнемането на някакво имущество и да се направи извод за значително несъответствие между нетен доход и имущество то трябва да съществува реално (да е налично) към момента на приключването на проверката на Комисията като част от патримониума на проверяваното или свързаните с него лица или да е отчуждено по непротивопоставим на държавата начин, без цената да е трансформирана в друго имущество, в който случай на отнемане подлежи следващата се при отчуждаването парична равностойност. Затова в настоящото производство първо следва да се определи кое имущество е налично в началото и в края на проверявания период и каква е неговата парична равностойност. Основната предпоставка за отнемането е установяването дали между притежаваното от проверяваното лице имущество в началото и в края на проверявания период е налице разлика и в каква посока е тя. Отнемането може да бъде извършено, в случай че имуществото в края на проверявания период се е увеличило в сравнение с това в началото на периода и това увеличение надхвърля посочения в § 1, т. 7 ДРЗОПДНПИ (отм.), съответно в § 1, т. 3 ДРЗПКОНПИ, размер от 150 000 лв. Преминаването на определени блага през патримониума на ответника има правно значение само доколкото някои от тях са останали в съответния патримониум в края на изследвания период, тъй като ответникът се е обогатил единствено с това, което притежава в края на изследвания период. Той не е длъжен да доказва, че със средствата от отчуждаването на една вещ е придобил друга нито, че е върнал или се е разпоредил по предназначение с получени от някого пари или вещи. Както се отбеляза, на отнемане по гражданскоправен ред подлежи имущество, а не приходи, нито доходи. Целта на закона е да отнеме в полза на държавата незаконно придобитото от проверяваното лице имущество като се ограничат възможностите за незаконно обогатяване чрез придобиване на имущество и разпореждане с него. Такова обогатяване обаче е налице само в случаите, когато между притежаваното от лицето имущество в началото на проверявания период и в края на проверявания период е налице превишение, при което имуществото се е увеличило в края на проверявания период. В случаите, когато няма такова увеличаване или е налице съответно намаляване на имуществото в края на проверявания период, не е налице обогатяване, т.е. липсва имущество, което да подлежи на отнемане. Едва след установяване на превишение в имуществото подлежи на изследване въпросът дали даден доход има законен

характер. В този смисъл са постановени решения по чл. 290 ГПК напр. № № 97/18.05.2018г. по гр. д. № 3224/2017г.; 147/16.09.2019г. по гр. д. № 1998/2018г.; 263/18.12.2020г. по гр. д. № 1293/2020г.; № 191/15.02.2021г. по гр. д. № 4768/2019г. на ГК, IV ГО на ВКС. Необосновима със закона и предмета на неговото регулиране е тезата на ищеца, че „липсата“ на имущество (чл. 72 ЗОПДНПИ отм., чл. 151 ЗПКОНПИ) обхваща и хипотеза на неналични парични средства в края на изследвания период, като необосноваването от ответника на извършен конкретен разход и/или трансформиране на суми в конкретно имущество не може да се отнесе в тежест на ответника, доколкото в тежест на ищеца е да докаже наличността на имуществото му в края на проверявания период. За отговор на въпросите представляват ли „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 ДРЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на § 1, т. 3 ДРЗПКОНПИ парични средства с неустановен законен източник, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и дали ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата на паричната равностойност на парични средства с неустановен законен източник, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество, е образувано тълк. дело № 4/2021г., ОСГК на ВКС. Въззивният съд обаче не е оправомощен да спре производство поради образуването на тълкувателно дело, което може да стори само касационната инстанция (ТР № 8 от 07.05.2014г. по тълк. д. № 8/2013г., ОСГТК на ВКС) и в решаващата си дейност възприе посоченото по-горе становище, изразено и в цитираната съдебна практика.

С оглед изложените по-горе принципни положения относно фактите от значение за решаване на делото, в настоящото производство е установено, че в началото на проверявания период ответникът е притежавал автомобил, който е бил бракуван, и дялове в капитала на две търговски дружества, с които се е разпоредил. В края на периода ответникът като физическо лице притежава само автомобил „Фиат Панда“, а учредената от него фондация е с дарено от него имущество от 1 000 лв. Имущество по смисъла на § 1, т. 4 ДРЗПКОНПИ е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него. И

въззивният съд формира извод, с оглед посоченото по-горе за предмета на отнемане по предявения иск, че от имуществото по смисъла на цитираната норма на § 1, т. 4 ДРЗПКОНПИ, съответно от определянето на размера на несъответствието по смисъла на § 1, т. 3 ДРЗПКОНПИ, следва да се изключат сумите, които ищецът твърди, че ответникът е предоставил в заем в рамките на проверявания период, а като вземане от договорите за заем следва да се изключат и лихвите - това са сумите в размер на 2 604 500 лв., съотв. 296 760, 89 лв. Както е приел и първоинстанционният съд, по делото липсват доказателства реално ответникът да е получил от трети лица, съответно да е предал суми по договори за заем с две физически лица, поради което не може да се направи обоснован извод, че такива са му били върнати с лихва. В такава насока, макар и за данъчни цели, са и констатациите в ревизионното производство, почиващи на насрещни проверки по веригата на посочените като заемодатели на ответника лица, - за липса на реално движение на парични средства, като ищецът в настоящото производство не е представил доказателства за обратното. Доколкото доказателствената сила на частния документ е само формална, - ако е подписан, се изчерпва само с авторството му (чл. 180 ГПК), а ако не е, че е съставен, - то съдът, няма задължението да приеме за осъществен факта, материализиран в същия. В случая от една страна сам ищецът оспорва документирането на заемите като поддържа, че договорите като документи имат единствено формална доказателствена сила, но същевременно счита, че само документите за получени и върнати от ответника като заемополучател на заети суми не отговарят на действителното положение и оспорва съдържанието им, т.е. по този начин заявява становище, че документите, удостоверяващи предаване на суми в заем от ответника на две физически лица и връщането им на ответника, отразяват действително фактическо положение. Не представя обаче доказателства, - извън самите договори за заем (които поддържа, че принципно не доказват с обвързваща съда доказателствена сила предаването на сумите) и разписки и други съпроводни документи към тях (декларации и др.), - във връзка с движението на посочените като заети суми по договорите, по които ответникът е заемодател, и на лихвите върху заетите суми, в това число за наличността в патримониума на ответника на такива вземания/преобразуването им в края на проверявания период. В тежест именно на ищеца е да докаже, че имуществото съществува в края на проверявания период, без да е в тежест на

ответника да доказва, че влязло в патримониума му имущество е напуснало неговия патримониум и по какъв начин. Търсеното с разглеждания иск отнемане не може да се постанови само поради избирателно приемане за доказано, въз основа на съответно документиране, на предаването на пари от страна на ответника и на връщането им на ответника с лихви в рамките на проверявания период, при положение че е документирано и получаване на заеми от самия ответник. Целите на подобно документиране на предаване на суми, надхвърлящи 2 милиона и половина лв., въпреки че не могат да се свържат със законна дейност, стоят извън предмета на настоящия процес (както и целите на декларирането им пред органите по приходите). По делото не е доказано от ищеца и, че именно ответникът, независимо от дяловете му в капитала, за своя сметка е направил разходи за допълнителни парични вноски в „Розата“ ООД (които ответникът не отрича да са правени в дружеството без да признава, че той е правил такива); не е установена и наличността на изплатената през през 2011г. сума от 372 000 лв. – възстановени допълнителни вноски, чието отнемане се претендира.

От приетото по-горе се налага извода, че в края на проверявания период не е установено „превишение“ в имуществото на ответника, подлежащо на отнемане, въпреки че в рамките на проверявания период размерът на разходите му безспорно надхвърля размера на нетния доход, независимо дали в разходите ще се включи пътуване до Ливан, до Унгария, Германия и Холандия, приети за недоказани в първоинстанционното производство. Доколкото релевантната преценка за несъответствие между нетния доход и имуществото на проверяваното лице – ответник се отнася до наличното имущество, в случая оспорените във въззивната жалба „разходи“ за придобиване на дружествени дялове и за „вноски“ по банкови сметки не формират наличното имущество на ответника в края на проверявания период, подлежащо на отнемане (за лекия автомобил, принадлежащ на ответника, няма претенция за отнемане). Следва да се отбележи и, че доколкото в началото на периода на проверка не може да се установява незаконност на имуществото не може да се приеме и, че за придобиването на сумата 5 000 лв., внесена от ответника в капитала на „Прогресив Груп“ ЕООД през м.11.2005г., не е установен законен източник, съответно необосновима е теза, че сумата от продажбата на дружествените дялове от капитала на това дружество не следва да се отнася към приходната част на анализа по смисъла

на § 1, т. 4 ЗОПДНПИ (отм.), съответно § 1, т. 2 ДРЗПКОНПИ. Следователно, по всички изложени съображения, по делото не е доказано обогатяване по смисъла на закона, т.е. липсва имущество, което да подлежи на отнемане. Както се подчерта многократно, на отнемане по гражданскоправен ред подлежи налично имущество – такова, което съществува в патримониума на проверяваното и/или свързаните с него лица в края на изследвания период, към който е възможно да бъде установено съответно превишение и релевантното несъответствие.

Така мотивиран и въззивният съд счете, че предявеният иск е неоснователен, а поради съвпадане на крайните правни изводи на двете съдебни инстанции, решението, предмет на инстанционен контрол, като правилно като резултат подлежи на потвърждаване с препращане към мотивите на първоинстанционния съд, кореспондиращи на приетото от въззивния съд. При този изход на спора и на основание чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати държавна такса в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на САС в размер на 62 075, 63 лв. – държавна такса за въззивно обжалване.

По частната жалба: С частната жалба се атакува като недопустимо определението на първоинстанционния съд, с което, на основание чл. 252 ГПК вр. чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ, КПКОНПИ е осъдена да заплати по сметка на СГС държавна такса в размер на 124 151, 26 лв. Частната жалба е неоснователна. Обжалваното определение, постановено по реда на чл. 77 ГПК („Ако страната остане задължена за разноски, съдът постановява определение за принудителното им събиране“), а не по реда на чл. 248 ГПК, тъй като не касае разноски, които страните си дължат взаимно според изхода на спора, е законосъобразно с оглед нормата на чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ. Тази норма гласи, че с решението съдът присъжда държавна такса и направените разноски в зависимост от изхода на делото. Няма легално основание да се приеме, че дължимата държавна такса по иска се определя едва от въззивния съд с въззивното решение, както поддържа частният жалбоподател.

Така мотивиран, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260918 от 29 октомври 2020г. по гр. д. №

8805/2018г. на Софийски градски съд, I ГО, 26 състав.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на основание чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на САС сума в размер на 62 075, 63 лв. – държавна такса за въззивно обжалване.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на КПКОНПИ срещу определение № 265388 от 30 ноември 2020г. по гр. д. № 8805/2018г. на Софийски градски съд, I ГО, 26 състав.

Решението може да се обжалва, при условията на чл. 280 ГПК, в едномесечен срок от връчването му, а в частта, в която има характер на определение, може да се обжалва при условията на чл. 280 ГПК, в едноседмичен срок от връчването му, пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____